

De paardenhobby van Tineke Eijzenga

[Begin pagina](#)
[English page](#)
[Engelum](#)
[Geschiedenis](#)
[Dorpsfoto's](#)
[Kerkklokken](#)
[Bewoners](#)
[Dorpsbelang](#)
[AED info](#)
[Verenigingen](#)
[Jeugdclub](#)
[De oude doos](#)
[Woningaanbod](#)
[Sponsors](#)
[K.v.Sla Raak](#)
[Museum](#)
[Fietsroute](#)
[Links](#)
[Archief](#)
[Redactie](#)
[E-mail](#)
[Gastenboek](#)

Tineke woont nu 20 jaar met haar man Gerrit in Engelum. Ze zijn in dit kleine rustige dorp de wereld te rijk. Als ik binnenkom, valt mij meteen het prachtige uitzicht op en de eigen paardenbak met boxen op het erf. Naast de paardensport werk Tineke fulltime op sociale zaken van de gemeente Leeuwarden en is zij een fanatiek supporter van Cambuur.

Jack en Mollie in de longeerbak

Hoe het begon

Op 17 jarige leeftijd begint Tineke in Den Haag met haar 1^e rijles. Dat ze een doorzetter is, wordt dan meteen wel duidelijk. Meteen de eerste les valt ze van het paard en breekt haar elleboog. Desondanks stapt ze na een week of 8 toch weer 'in het zadel'. "Ik was direct verknocht aan de paarden en de sport op zich. De liefde voor dieren, in combinatie met het wedstrijd element heeft ervoor gezorgd dat ik er helemaal voor ben gegaan.", vertelt Tineke enthousiast. Tineke was 23 jaar toen zij haar eerste eigen paard kocht. In die jaren heeft ze verschillende opleidingen gedaan. Zoals de opleiding tot commandante waarmee je paardrijles mag geven. Daarnaast heeft ze ook nog de opleidingen parcoursbouwen en jureren gevolgd en een opleiding voor het trainen van de paarden zelf.

Tineke vertelt wat het werken met paarden zo speciaal maakt: "Ieder paard is verschillend, heeft een eigen karakter. Het is machtig om samen met zo'n groot dier een prestatie neer te zetten. Een relatie tussen het paard is niet gebaseerd op dwang en kracht maar op eerlijkheid. Daarentegen is het wel erg belangrijk dat voor het paard duidelijk is dat de ruiter bepaald. Omdat ook paarden soms dwars zijn, moet je goed kunnen luisteren naar het paard door de signalen in gedrag te leren herkennen en deze te kunnen corrigeren. Het is een gevoelskwestie om te leren tot hoe ver je kan gaan. Het paard moet het aankunnen en het dier mag dus niet overvraagd worden."

Astrix tijdens een dressuurwedstrijd

Omdat Tineke gek is op het wedstrijd element, ging haar voorkeur uit naar de springwedstrijden. De combinatie van hindernissen springen en tijdrijden sprak haar hierin altijd erg aan. Bovendien is een balk een balk en als die valt, kost dat voor iedere deelnemer evenveel punten. En de tijd die je rijdt, is ook onder invloed van je eigen prestatie samen met je paard. Dit is soms wel anders in de dressuursport, wat Tineke overigens nog steeds beoefend. Dit is veel meer een jurysport en dit maakt het ingewikkelder. Er is soms, tot op topniveau, onenigheid over de beoordeling van de prestaties en de verdeling van de prijzen.

Tineke gaf o.a. rijles in Dronrijp, waar Gerrit voor het eerst als startend ruiter van Tineke les kreeg. Sindsdien zijn zij bij elkaar. Gerrit heeft dus zeker affiniteit met de paardensport. Ook heeft hij zelf nog een periode wedstrijden gereden. Gerrit vertelt dat zij bij toeval dit huis tegen kwamen en hier later ook nog extra grond bij konden pachten. Dit maakte het voor Gerrit en Tineke mogelijk om een paardenbak en boxen te bouwen achter op het erf.

Astrix in training terwijl Jack en Mollie van hun oude dag genieten.

Beiden vinden het heerlijk om de paarden zo dichtbij huis te kunnen houden. “Dit scheelt veel tijd in vergelijking met de situatie in het verleden, waarin we naar Vrouwenparochie moesten rijden waar ons paard stond gestald.”, vertelt Gerrit. Wij waren toen ook afhankelijk van andere mensen voor de verzorging van de paarden dus dit bevalt beter. Bovendien kun je zo een betere band met het paard opbouwen. Hier tegenover staat dat wij natuurlijk ook meer werk hebben van de paarden. Per dag gaat er toch 4 tot 5 uren werk in zitten. Je moet dan denken aan verzorgen, voeren, stal uitmesten, en rijden. Als paarden in de wei staan, ruimen Tineke en Gerrit iedere dag de mest op. Dit om te voorkomen dat de paarden wormen oplopen en het staat netter. Ze bewaren nu de mest achter op het land. Na één tot twee jaar kan de mest dan als compost uitgestrooid worden over de wei.

Het land schoon houden hoort ook bij het houden van paarden. De paarden genieten ook van een schone wei.

Wedstrijden rijden

Tineke beoefend nu al 40 jaar de paardenport. Op 23 jarige leeftijd is zij begonnen met wedstrijd rijden en heeft hiermee veel prijzen op landelijk amateurniveau gewonnen. Het wedstrijd element is voor Tineke dermate belangrijk, dat zij zegt dat zij deze sport nooit recreatief zou kunnen beoefenen, aldus Tineke.

Een fractie van alle prijzen die Tineke heeft gewonnen.

Met het springen, wat zij op nationaal M2 niveau heeft gedaan, is zij inmiddels gestopt. Gerrit vertelt dat je het springen wel doorlopend moet blijven doen omdat dit fysiek meer vraagt. Daarnaast is er natuurlijk meer risico om van het paard te vallen. Dan moet je in een goed conditie zijn om de val goed op te kunnen vangen en hiervan te herstellen. Vorig jaar heeft Tineke dit nog mee gemaakt en haar ribben gekneusd. Nu is zij er mee gestopt en rijdt nu alleen nog dressuurwedstrijden of doet hier aan mee als commandante. In de rol van commandante, geeft zij commando's aan de ruiters van een vier- of zestal.

Eén van de vele, vele linten die Tineke heeft gewonnen. De paarden zelf zijn er overigens niet altijd even blij mee, als deze wordt opgespeld.

Tineke heeft in het verleden haar paarden altijd jong gekocht en zelf beleerd. Één keer, is een door Tineke beleerd paard, voor een groot bedrag doorverkocht aan een bekende ruiter Albert Zoer. Voor zo'n bedrag konden Tineke en Gerrit leuke investeringen doen om hun hobby uit te bouwen . Omdat de paarden door Tineke zelf beleerd zijn, heeft ze er ook altijd een speciale band mee. Het paard Mollie werd ook verkocht. Het duurde niet lang alvorens Tineke spijt kreeg, maar het was al zo. Nu, in de periode van internet werd het ineens mogelijk om de naam van het paard te googlen. Het paard bleek via Duitsland in Appelscha terecht gekomen te zijn. "Helemaal afgereden vonden we het paard in Appelscha terug", vertelt Tineke. "Ik kon er niets meer mee, maar gunde haar wel een goede oude dag. Dus heb ik Mollie teruggekocht. Ze is nu 18 jaar oud. " Naast Mollie, heeft Tineke nog een gepensioneerd paard van 21 jaar, genaamd Jack.

Voor de (oude) paarden is het goed vertoeven bij Gerrit en Tineke.

Tineke haar andere paard had een gebroken hoefbeen. Jammerlijk moesten ze het dier laten inslapen. Tineke wilde daarna nog één keer een jong paard beleren dus gingen ze in het land en via internet op zoek. Het viel niet mee om een geschikt paard te vinden. Uiteindelijk kwamen ze wonderwel dicht bij huis terecht, namelijk in Beetgumermolen. Daar had iemand het 2,5 jaar jonge paard Astrix te koop. Nadat deskundigen naar het paard hadden gekeken, durfde Tineke het met dit paard aan. Astrix was 4 jaar toen Tineke met haar de eerste dressuurproef reed, uitkomende voor de club de Molenruiters in Vrouwenparochie. Astix wordt inmiddels 7 jaar door Tineke getraind.

Het door Tineke zelf beleerde paard Astrix

Afdelingsdressuur

In Friesland is het dressuur rijden met 4 of 6 man nog niet echt populair. Op de laatste Friese kampioenschappen deden er maar twee teams mee. Hier moet men zich kwalificeren om mee te mogen doen aan de nationale kampioenschappen. Aan laatstgenoemde kampioenschappen, deden 46 afdeling dressuurteams mee. Het team van de Molenruiters werd hier 5^e, waarbij Tineke functioneerde als commandante. Een knappe prestatie!

Tineke als commandante tijdens de Nederlandse kampioenschappen in Ermelo

Wat Tineke aantrekt in de 4- of 6mans formatie is o.a. de uitdaging om zo synchroon mogelijk de routine te rijden. “Je hebt zowel met verschillende mensen als paarden te maken, die een verschillend tempo hebben. Dit maakt het een uitdaging om goed op elkaar af te stemmen.”, vertelt Tineke. Tineke vertelt dat zij als commandante de ruiters aanstuurt door commando’s te geven zoals ‘stap’, ‘draf’, ‘galop’, ‘halt’ e.d. Het is de bedoeling dat de ruiters deze commando’s opvolgen door de paarden de juiste hulp te geven. Sommige paarden volgen zelfs Tineke haar verbale commando op en gaan dan alvast van start. “Soms worden er wedstrijden op twee banen tegelijkertijd gereden en dan volgende de paarden per ongeluk de commando’s van de commandante op de naastgelegen baan op.”, aldus Gerrit. De slimheid van het paard maakt het soms voor de ruiters lastig. Daarom is het in deze sport zo belangrijk dat het paard qua karakter zich laat leiden door de ruiter. Daarnaast moet het paard in een groep paarden kunnen functioneren. Sommige paarden kunnen er bijvoorbeeld slecht tegen om dichtbij naast, voor of achter een ander paard te rijden. Door de jaren heen, kunnen ze hier wel aan leren wennen. Maar het valt of staat met een goed geschoolde ruiter die het paard de baas is.

Alle ruiters zijn afgestegen na het rijden van de proef op de Friese Kampioenschappen in Harich.

Daarnaast is voor haar gezelligheid een belangrijke factor. In april beginnen de wekelijkse trainingen. Omdat er in een team gewerkt wordt, ontstaat er meer binding tussen de ruiters onderling en met de club. Vlak voor de Friese kampioenschappen in augustus wordt er twee keer per week getraind. Vier weken na de Friese, worden de Nationale kampioenschappen gehouden. Na zo'n wedstrijd, wordt er dan een gezellig avondje gehouden waar de deelnemers met z'n allen videobeelden terugzien. "Komende winter willen we elke maand bij elkaar blijven komen, om de verbinding vast te kunnen houden tot het volgende trainingsseizoen. "

Netjes achter elkaar beginnen aan de proef (Ermelo)

Het beeld dat de paardensport duur zou zijn, bestrijden Gerrit en Tineke. Met een halster en een zadel kom je

al een heel eind. Het zadel is iets kostbaarder maar gaat een levenlang mee. Bovendien zijn die er natuurlijk in verschillende prijsklassen. Dan heb je nog wel de kosten voor een eventuele stalling van het paard, het voer en structurele kosten van de dierenarts. Paarden hebben een soort paspoort waarin de nodige inenting worden bijgehouden. Zonder een chip en genoemd paspoort, kunnen de paarden niet mee doen aan de wedstrijden. De paardensport blijkt ook onderhevig te zijn aan trends en mode. Zo zijn er bijvoorbeeld voor de paarden passende oormutsjes, bij de jasjes van de ruiters te krijgen. “Voor dit soort details in de presentatie moet natuurlijk dik betaald worden. Op de baan wordt dan wel zichtbaar waar het geld zit, maar is nog geen garantie voor een goed prestatie”, aldus Gerrit.

Hier een van de vele figuren die gereden moeten worden in een dressuurproef

Tineke vertelt dat de paardensport altijd wel ‘in’ blijft. Vooral op het platte land leeft dit altijd wel. Ze ziet wel een terugloop in belangstelling van wedstrijddeelnemers. De kosten voor een wedstrijd zijn nu 12.50 euro. Vroeger deed men vaak aan meerdere wedstrijden op een dag mee en dan lopen de kosten in deze tijd snel op. Vroeger gingen Gerrit en Tineke bijna ieder weekeinde naar een concours voor wedstrijden. Dit jaar doet Tineke 1 wedstrijd mee, die binnenkort op 28 oktober in Sneek zal plaats vinden. Mooi in de buurt, voor mensen die na het lezen van dit verslag nieuwsgierig zijn geworden.

Voor de leken m.b.t. de paardensport onder ons

Wat iedere leek zich afvraagt is: hoe het toch mogelijk is dat een paard weet wat hij moet doen als er druk wordt gegeven met een hak of een been. Hoe wordt dit het paard voor het eerst duidelijke gemaakt? Tineke vertelt hoe dat zit: ieder paard begint eerst in de bak met longeren (in ‘stap’ rondjes aan de lijn lopen) om de commando’s te leren. Met een lange zweep, waar paarden respect voor hebben, wordt verbaal het commando ‘draf’ gegeven. In reactie op het commando in combinatie met de zweep, gaan de paarden vanuit stap in draf lopen. Zo ook met galop. Tineke noemt nadrukkelijk dat de paarden niet met de zweep worden geslagen. Als het paard deze commando’s beheerst, wordt het paard voor het eerst bereden. Dit zorg soms voor spectaculaire taferelen. Wanneer de ruiter het paard onder controle heeft, worden dezelfde commando’s herhaald en tegelijkertijd met de hak en/of het been druk gegeven.

Met paardrijden ben je nooit uitgeleerd. Ieder paard is weer anders.

Wanneer het paard juist reageert, wordt het beloond met een schouderklop en verbale opmerkingen zoals 'braaf'. Daarna wordt er alleen nog beendruk uitgeoefend en doet het paard wat ermee bedoeld wordt. Belonen is een belangrijke factor in het aanleren van commando's. In tegenstelling tot honden, worden de paarden niet beloond met voer. "Ze ruiken meteen dat je wat op zak hebt en worden er alleen maar schooierig en dik van.", lacht Tineke met een serieuze ondertoon. Ze krijgen wel eens een appel, maar dan alleen tijdens de vaste voedertijd. lekkere tussendoortjes zitten er voor Astrix niet in.

Het is dus een hele prestatie om 4-6 ruiters én paarden (letterlijk) in een dressuurwedstrijd op 1 lijn te krijgen. Kijk daarom ook eens op YouTube ('NK Kür op muziek Friesland 01 09 2012') voor een filmpje van een Kür, uitgevoerd door het team van de Molenruiters.

Over de vereniging de Molenruiters, waar Tineke haar wedstrijdssport beoefend. (Bron: site van vereniging PSV de Molenruiters)

PSV de Molenruiters is voor ruiters met een eigen paard of pony en maakt gebruik van de manege van de fam. vd Galiën te Vrouwenparochie. De afdeling voor de paarden wordt de "Molenruiters" genoemd en de afdeling voor pony's de "Molenwieken". De vereniging is aangesloten bij de Koninklijke Nederlandse Hippische Sportbond, de KNHS. Voor leden bieden zij het hele jaar door de mogelijkheid tot het volgen van lessen door gediplomeerde instructeurs.

De manege van de Molenruiters. (Bron foto: site van vereniging PSV de Molenruiters)

De vereniging zelf organiseert verschillende activiteiten zoals o.a. de Koninginnewedstrijd (30 april) en de Clubkampioenschappen (rond de kerstdagen). Tijdens het indoorseizoen worden er door de vereniging 4 wedstrijden georganiseerd voor de verschillende dressuurklassen. Twee voor de ponyruiters en twee voor de paarden. In de zomer houden zij hun Kringwedstrijd op het terrein van camping "De Blikvaart" tussen St. Anna parochie en Berlikum.

Een afdelingsdressuurteam van 6 ruiters (Bron foto: site van vereniging PSV de Molenruiters)

Dus voor alle paardenliefhebbers in de omgeving gelegenheid om eens kennis te maken met Tineke haar sport.

Ambities

Tineke is nog niet van plan om te stoppen met de sport. "Ik blijf rijden zolang het nog kan", aldus Tineke. Gerrit kan hier wel achter staan. Ondanks de zorg voor de paarden, gaan Gerrit en Tineke gewoon dagjes weg en op vakantie. Dit kan dankzij de overburen, die het erg leuk vinden om op te passen. Gerrit en Tineke passen op hun beurt op de katten van de overburen. Alleen vinden de burens dit niet helemaal in verhouding en moeten Gerrit en Tineke dit regelmatig aanhoren, vertellen ze lachend.

Tineke rijdt al 40 jaar paard maar is nog niet van plan om te stoppen.

Op de vraag of Tineke nog ambities heeft, antwoordt zij: “Als ik de lotto win (minimaal een halve ton) dan zou ik een duur topdressuur paard willen kopen en rijden”. “En kampioen worden”, vult Gerrit aan. Volgens Tineke, zit dat er waarschijnlijk niet meer in.

“Dan maar kampioen worden met Cambuur.” Op de vraag of dit ooit zal gaan gebeuren, antwoordt Tineke: “Daar heb ik, alle vertrouwen in! Maar een toppaard zal wel een droom blijven....”

[<<Terug](#)